

ΤΗ ΙΣ΄ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ἡμιορτάσιμος ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἦτοι εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου καὶ εἰς τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασίων καὶ ἄνευ μεγάλης δοξολογίας. Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: ἡμέρας,

ΤΗ ΙΣ΄ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2023

Σαββάτου μετὰ τὴν ὑψωσιν, ὃν ζῆτει Σαβ. ιβ΄ ἑβδ. ἐπιστολῶν, «Βλέπετε τὴν κλησιν ὑμῶν» (Α΄ Κορ. α΄ 26-β΄ 5). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, ὃ ζῆτει τῇ Παρ. δ΄ ἑβδ. Ἰωάννου, «Ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσετέ με» (Ἰω. η΄ 21-30).

κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Εἶναι δυνατὸν ὅμως [εἰς τὸν ἑσπερινὸν νὰ γίνῃ εἴσοδος], εἰς τὸν ὄρθρον [νὰ φαλοῦν καταβασίαι, καὶ] μετὰ τοὺς αἴνους νὰ παραλειφθοῦν τὰ ἀπόστιχα καὶ νὰ φαλῆ δοξολογία μεγάλη, ὅποτε εἰς τὴν λειτουργίαν ἀναγινώσκονται Ἀπόστολος τῆς ἁγίας, Κυρ. ις΄ ἐπιστ. (Β΄ Κορ. ς΄ 1-10), καὶ Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Δευτ. δ΄ ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ΄ 36-50). κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησθε σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὃ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὃ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν

φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἄς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Ἦχος Δι-θ

Κ^{Δι} υ υ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ει
σα α ακου σο ο ο ο ον μ ε ει σα κ ε ε ε
σον μ Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι
ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε ει σα α
α α κ ε ε σο ο ον μ προ ο ο σχες τη φω νη η
η η τη ης δε η σε ω ω ω ως μ εν τω κε κρα
γε ναι αι με ε ε προ ος σε ει σα κου σο ον μου
Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε
Κ^{Δι} α τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ χη η
η η η η μ ως θυ μι ι α α α α μα α ε ε
ε νω ω ω πι ι ο ο ον σ ε ε ε πα αρ
σι ις των χει ρω ω ω ων μ θυ σι ι α ε ε σπε
ρι ι νη ει σα κ ε ε σο ον μ Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ε

Ἡ Στιχολογία. χ

Θ^{Δι} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μϑ και
θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ^{Δι} η εκ κλι νης την καρ δι αν μϑ εις λο γϑς πο νη
ρι ι ι ας τϑ προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μα ρ
τι ι ι αις

Σ^{Δι} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι
ι ι αν και ου μη συν δι α σω με τα των ε κλε
κτων αυ των

Π^{Δι} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ ξει
με ε λε ον δε α μα ρ τω λϑ μη λι πα να τω την κε
φα λη η ην μϑ

Ο^{Δι} τι ε τι και η προ σευ χη μϑ εν ταις ευ δο κι
αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι κρι
ται αυ των

A^{Δι}
κῶ σονται τὰ ῥήματα μὴ ὅτι ἠδυνήσαν
ὠσεὶ παχόσσης ἐργαγῆ ἐπιτήσσης διέσκορπισθη
τὰ ὄστα αὐτῶν παρὰ τὸν Ἄα ἀδην

O^{Δι}
τι πρὸς σε Κύριε Κύριε οἱ ὀφθαλμοί
οἱ οἱ μὴ ἐπισοίηλπισάμη ἀντὰ νελησθῆν ψυ
χη ἦν μὴ

Φ^{Δι}
υλαξὸν με ἀποπάγιδος ἡσυνεστήσαντο
μοὶ καὶ ἀποσκάνδαλῶν τῶν ἐργαζομένων τῆν ἀ
νομίαν

Π^M
εσθῆνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτω
λοὶ κατὰ μὴ νασεὶ μὴ ἐγὼ ἐὼς ἀνπαρελ
θῶ

Φ^{Δι}
ὠνή μὴ πρὸς Κύριον ἐκεκράξα φωνή
μὴ πρὸς Κύριον ἐδεήθην

E^{Δι}
κχεῶ ἐνώπιον αὐτῆς τὴν δεήσιν
ἐν μὴ τὴν θλίψιν μὴ ἐνώπιον αὐτῆς ἀπαγ

γε λω

Εν τω εκλειπειν ε ξεμ το πνευμα μ και συ εγνωσ

τας τριβους μ

Ενο δω ταυ τη η επορευο ο ο μην

ε κρυψαν πα γι δα μοι

Κα τε νο εν εις τα δεξι ακαι ε πεβλεπον

και ουκ ην ο επι γινωσκων με

Απωλε το φυγη απε μ και ουκ εστιν ο

εκζητων την ψυχη η ην μ

Εκεκραξα προς σε Κυρι εει πασυ ει

ηελπις μ μερισμου ει εν γη ζωντων

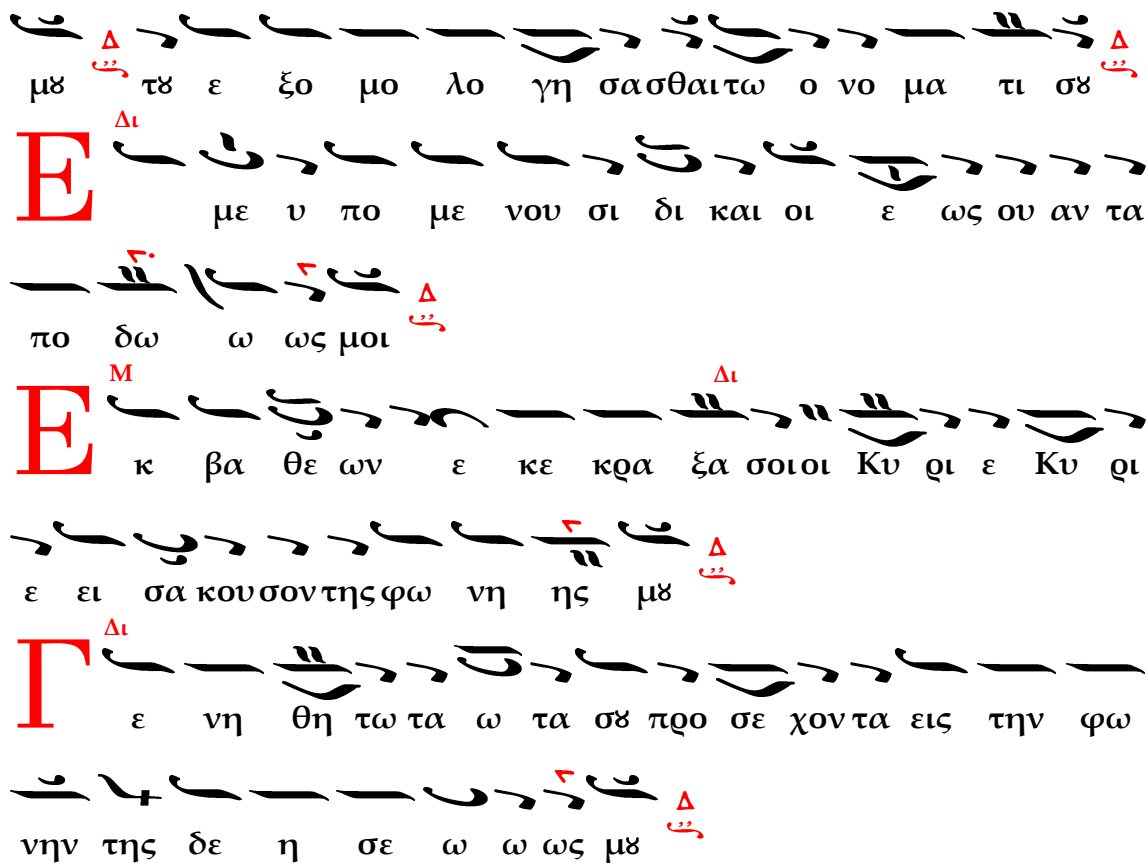
Προ οσχεσ προς την δεησιν μου οτι εταπει

νωθην σφοδρα

Ρυσαι με εκ των καταδιωκοντων με οτι ε

κραταιωθησαν υπερ εμε ε

Εξαγαγε εκ φυλακης την ψυχη η ην

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους Γ΄
 καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.
 Τῆς Ἑορτῆς γ΄.

ᾠχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Στίχ. α΄. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

ᾠφθη, ἡ τοῦ ξύλου πονηρά, γεῦσις ἐν Ἐδὲμ τοῖς γενάρχαις, συμβᾶσα πάλαι δεινῶς, θάνατον εἰσάξασα, παντὶ τῷ γένει βροτῶν· ἀλλὰ νῦν πρὸς ἀκήρατον, ζωὴν καὶ ἀμείνω, λῆξιν ἀνεκλήθημεν, διὰ τοῦ θείου Σταυροῦ· ὃν περ ἀνυφοῦντες ὑμνοῦμεν, τὸν ἀνυψωθέντα ἐν τούτῳ, Κύριον, καὶ κόσμον συνυψώσαντα.

Στίχ. β΄. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦρας, τὸ πλανώμενον Σωτήρ, πρόβατον ἐπ' ὤμων καὶ τοῦτο, τῷ σῶ προσῆξας Πατρί, διὰ τοῦ τιμίου σου, καὶ ζωηφόρου Σταυροῦ, καὶ Ἀγγέλοις ἠρίθμησας, ἐν Πνεύματι θείῳ· ξύλον γὰρ ἀντέθηκας, ἀντὶ τοῦ ξύλου Χριστέ· ὃν νῦν ἀνυφοῦντες ἐν πίστει, σὲ τὸν ἐν αὐτῷ ὑψωθέντα, καὶ ἡμᾶς ὑψώσαντα δοξάζομεν.

Στίχ. γ΄. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Στῶμεν, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, πράξῃσι κομῶντες ἐνθέοις· καὶ τὸν Κρανίου πιστοί, χῶρον ἐποπτεύσωμεν, καθαρωτάτῳ νοί· καὶ ὑφούμενον βλέψωμεν, βροτοὶ σὺν Ἀγγέλοις, Εὐλον τὸ πανάγιον, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Θεός, χεῖρας ἐκουσίως ἀπλώσας, εἴλκυσεν, ἐζώγησε πάντας, καὶ πρὸς οὐρανοὺς ἡμᾶς ἀνύψωσεν.

Καὶ τῆς Ἁγίας γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Παρθενίας ἐν κάλλεσι, καὶ Μαρτύρων ἐν αἵμασι, τὴν ψυχὴν λαμπρύνασα, Μάρτυς ἔνδοξε, κατηγγυήθης τῷ κτίσαντι, τηροῦντί σε ἄφθορον, εἰς αἰῶνας ἀληθῶς, περὶ τοῦτον χορεύουσαν, σὺν στρατεύμασιν, Ἀρχαγγέλων, Ἀγγέλων, Ἀποστόλων, Προφητῶν τε καὶ Μαρτύρων, χοροστασίαις πανεύφημε.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Καὶ τροχοῖς ὀμιλήσασα, καὶ θηρσί προσπαλαίσασα, καὶ πυρὶ καὶ ὕδατι στομωθεῖσά σου, τὸν λογισμὸν θείῳ Πνεύματι, τοῦ σκότους τὸν ἄρχοντα, ταῖς τοῦ αἵματος ῥοαῖς, ἀνδρικῶς ἐναπέπνιξας, καὶ ἀνέδραμες, νοητοὺς πρὸς θαλάμους ὥσπερ προῖκα, τῷ Νυμφίῳ σου παρθένε, προσαγαγοῦσα τὴν ἄθλησιν.

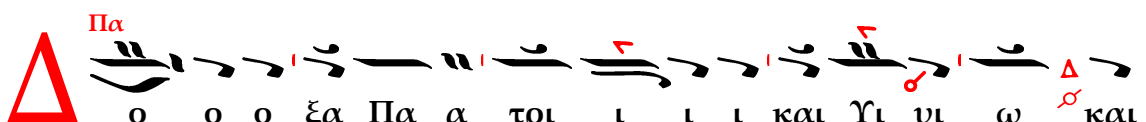
Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Καὶ θανοῦσα ἀείζων, τῶν αἱμάτων τὴν πρόσχυσιν, εἰς Κυρίου αἴνεσιν Μάρτυς ἔβλυσας, τοὺς μὲν πιστοὺς καταρδεύουσα, καὶ γνώσει φωτίζουσα, τοὺς ἀπίστους δὲ ἐχθροὺς, ἐν αὐτοῖς ἀποπνίγουσα· ὅθεν τόμος σοι, ἐμπιστεύεται θεῖος, ὃν φυλάττεις, καὶ κρατύνεις εἰς αἰῶνας, τῆς Ἐκκλησίας τὰ δόγματα.

Δόξα.

Ἀνατολίου.

Ἦχος π' Πα ρ

Α γι ω Πνευ μα α α τι

Η^{Πα} δι ην θι σμε νη ταις α ρε ε ταις και

πε φω τι σμε ε νη η η τον λο ο γι ι ι ι σμον

Κε η η μυ υ ρα προ ο χε ου ου ου σα εν ται αις **Μ**

Δι καρ δι αι αις τω ων πι ι ι ι ι στων η εκ της Ε

ω ας α α α να τει ει ει ει λα α α α σα

Πα ως α στη η η ρ φα ει ει νος και α θροι σμο ον ποι η

σα σα α **Πα** δι α της του α γι ου Πνευ ματος ε πι

φοι τη σε ως των θει ει ω ων Πα τε ε ε ε ρων

μη δι α λι ι πης υ περ η η μων δυ σω που ου

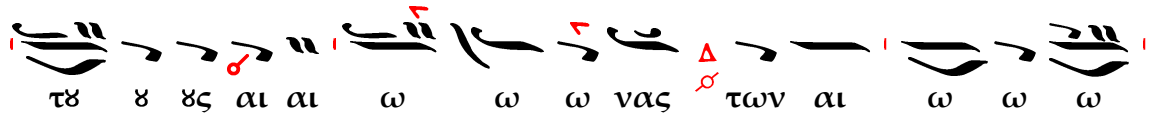
Δι σα προ ος Κυ υ ρι ι ι ι ον Ευ φη μι

α πα νε ε ε εν δο ο ο ο ξε **Πα** σω θη η ναι

τα ασψυ χα α ας η η η η μων

Και νυν. Ὁ αὐτός.

Κ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

 τϛ ϛ ϛς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

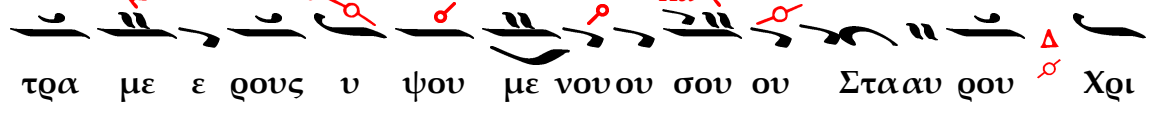
 νων α α α μην

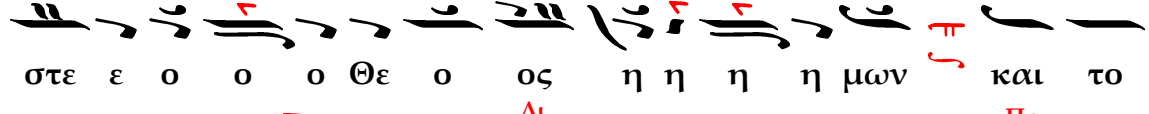
 Ο τε τρα πε ρα α α το ος κο ο ο σμος

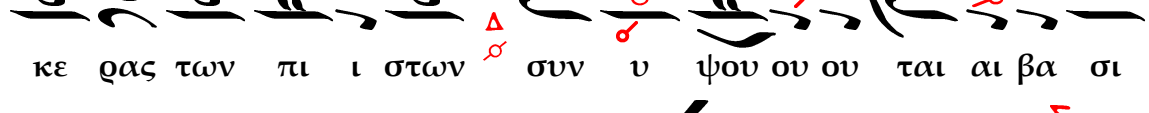
 ση μερον α γι α α α α ζε ε ε ε ται του τε

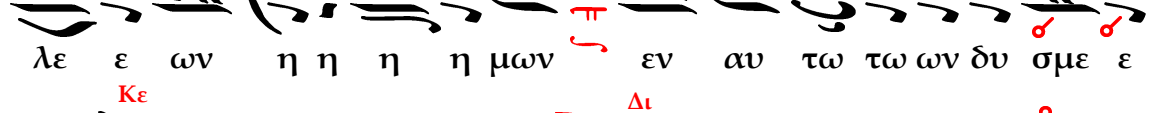
 τρα με ε ρους υ ψου με νουου σου ου Σταυ ρου Χρι

 στε ε ο ο ο Θε ο ος η η η η μων και το

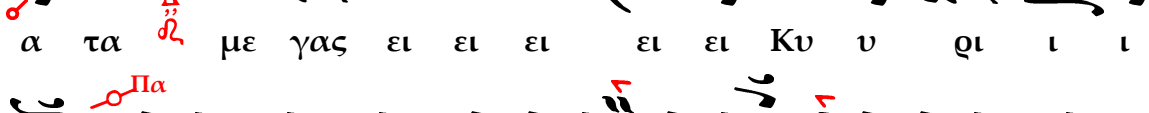
 κε ρας των πι ι στων συν υ ψου ου ου ται αι βα σι

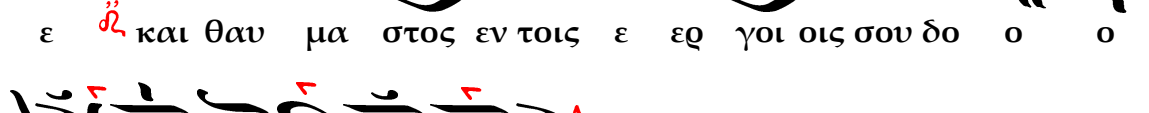
 λε ε ων η η η η μων εν αυ τω τω ων δυ σμε ε

 νων συ υν τρι ι βο ο ο οντων τα α κε ε ρα α α

 α τα με γας ει ει ει ει ει Κυ υ ρι ι ι

 ε και θαν μα στος εν τοις ε ερ γοι οις σου δο ο ο

 ξα α σοι οι οι οι οι

Ἐὰν δὲν γίνῃ Εἰσοδος, εὐθὺς ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα:

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανού, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τσ
ς ς Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σς ς ς Χρι ι
στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μνς ς με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
ο ο κο ο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Ὁ ἱερεὺς: Ἐσπέρας, προκείμενον.

Τῆ Κυριακῇ ἑσπέρας.

ᾠχος πλ Νη ς

I δὲ ἡ δὴ εὐλογοῦντες ἐπιτετοὺς Κυρίου

πάντες οὐδοὶ Κυρίου

Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἰοῦντες

θεοῦ ἡμῶν

I δὲ ἡ δὴ εὐλογοῦντες ἐπιτετοὺς Κυρίου

πάντες οὐδοὶ Κυρίου

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

καὶ εὐλογοῦντες ἐπιτετοὺς Κυρίου

I δὲ ἡ δὴ εὐλογοῦντες ἐπιτετοὺς Κυρίου

πάντες οὐδοὶ Κυρίου

Τῆ Δευτέρῃ ἑσπέρας.

ᾠχος πλ Δι θ

Kυρίου ἐπισκεψάμεθα ἐν τῷ

κεκραγέειν με πρὸς αὐτόν

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με

καὶ

ει σα κ̣σον̣τη̣ς̣ προ̣σευ̣ χη̣ η̣ς̣ μ̣σ̣ ^Δ

Κ υ υ ρι ος ει σα κ̣σ̣ε̣ ται̣ μ̣σ̣ ^Δ εν̣ τω

κε̣ κ̣ρα̣ γε̣ ε̣ ναι̣ με̣ προ̣σαν̣ τον̣ ^ε

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι

σύ, Κύριε ^Δ κα̣ τα̣ ^χ μο̣ νας̣ επ̣ ελ̣ πι̣ δι̣ κα̣ τω̣ κι

σα̣ α̣ς̣ με̣ ^Δ

Κ υ υ ρι ος ει σα κ̣σ̣ε̣ ται̣ αι̣ μ̣σ̣ ^Δ εν̣ τω

κε̣ κ̣ρα̣ γε̣ ναι̣ με̣ προ̣ς̣ αυ̣ το̣ ο̣ ον̣ ^Δ

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Τ ο ε λε ος σ̣σ̣ Κυ̣ ρι̣ ε̣ κα̣ τα̣ δι̣ ω̣ ξει̣ με̣ ^Δ

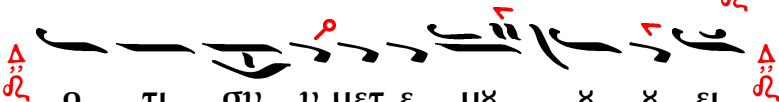
πα̣ σ̣ασ̣τας̣ η̣ με̣ ρ̣ας̣ της̣ ζω̣ η̣ς̣ μ̣σ̣ ^π

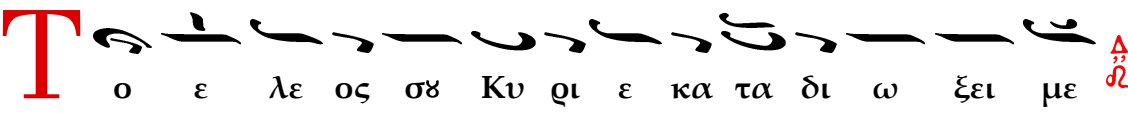
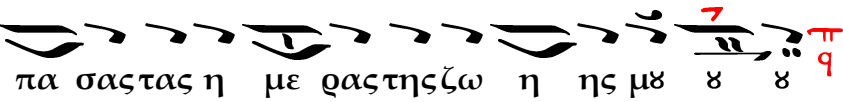
Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· ^Δ εἰς τόπον

χλόης ^Δ ε̣ κει̣ με̣ κα̣ τε̣ σκη̣ νω̣ σεν̣ ^Δ

Τ ο ε λε ος σ̣σ̣ Κυ̣ ρι̣ ε̣ κα̣ τα̣ δι̣ ω̣ ξει̣ με̣ ^Δ

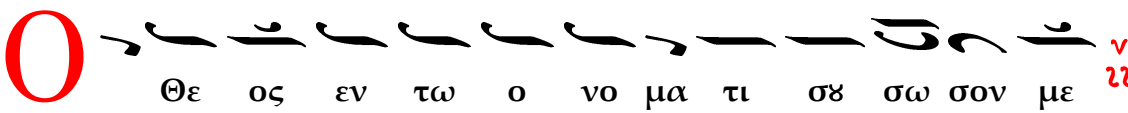
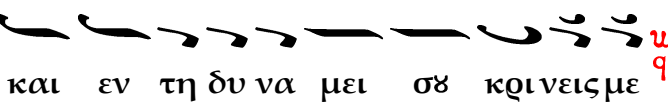
πα̣ σ̣ασ̣τας̣ η̣ με̣ ρ̣ας̣ της̣ ζω̣ η̣ς̣ μ̣σ̣ ^π

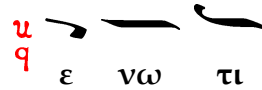

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ
φοβηθήσομαι κακά ο τι συ υ μετ ε μθ ς ς ει

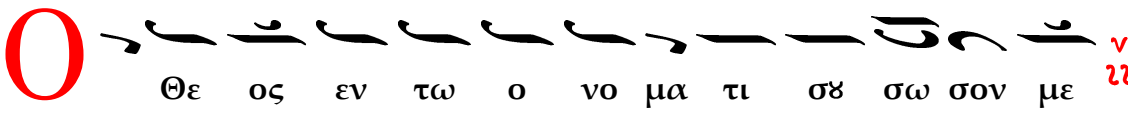
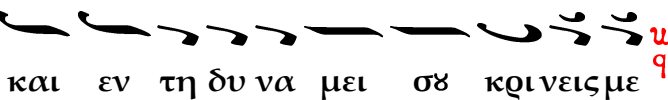
Tο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
πα σαστας η με ραστηςζω η ης μθ ς ς

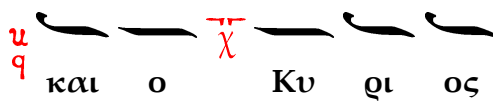
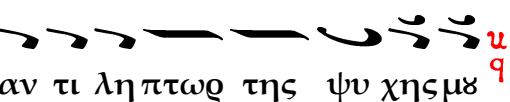
Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

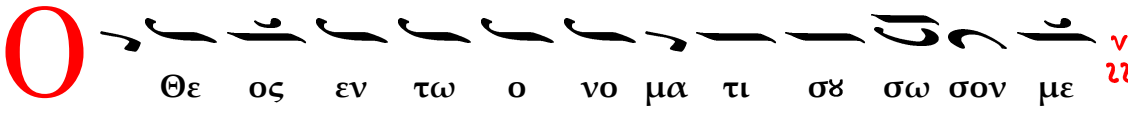
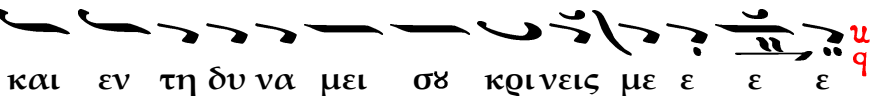
Ἦχος π̄ ᾱ Κε ρ

Oθε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με
και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου
σαι τα ρη μα τα τθ στο μα τος μθ

Oθε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με
και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι
αν τι ληπτωρ της ψυ χης μθ

Oθε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με
και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με ε ε ε

Τῆ Πέμπτη ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ.

Η βο η θει α α μ πα ρα Κυ ρι ι ι

Ⲅ τϷ ποι η σαντος τον Ⲅ ρα νον και την γη ην

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη
ο θεν η ξει

η βο η θει α μ

Η βο η θει α α μ πα ρα Κυ ρι ι ι

Ⲅ τϷ ποι η σαντος τον Ⲅ ρα νον και την γη ην

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ
φυ λα ξει

την ψυ χην σο Κυ ρι ος

Η βο η θει α μ πα ρα Κυ ρι ι Ⲅ τϷ

ποι η σαντος τον Ⲅ ρα νο ον και τη ην γη η

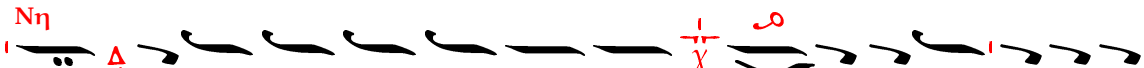

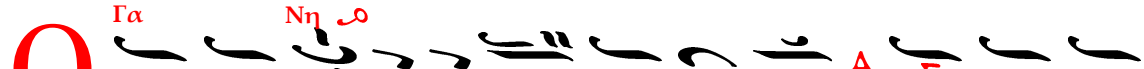

ην

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας.

Ἦχος Γα ϕ

Ο Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι το ε λε

ο ος σϷ προ φθα α σει με

Στίχος α'. ^{Γα}
Ε ξε λθ με εκ των εχ θρων μθ ο Θε
^{Νη}
 ος ^Δ και εκ των ε πα νι στα ^Χ με νων επ ε με ε λυ
^Μ
 τρω σαι αι με ^{Νη}
Ο ^{Γα}
 Θε ος α ντι λη πτω ρ μθ ει ^Δ το ε λε
^{Γα}
 ο ος σθ προ φθα α σει με ^{Νη}

Στίχος β'. ^{Γα}
Ρ υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την
^{Νη}
 α νο μι αν ^Δ και εξ αν ^Χ δρων αι μα των σω σον
^{Νη}
 με ^{Νη}
Ο ^{Γα}
 Θε ος α ντι λη πτω ρ μθ ει ^Δ το ε λε ο
^{Νη}
 ος σθ προ φθα σει με ε ε ε ^{Νη}

Ἐὰν δὲν γίνῃ Εἴσοδος, εὐθὺς μετὰ τὸ προκείμενο ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸ Καταξίωσον.

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν

ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ

τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηρικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηρικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Ἀπόστιχα

Τριήμερος ἀνέστης. Ἦχος π̄ β̄ Δι-θ̄

Ρ α π ι σ μ α τ α α υ π η ν ε γ κ α ς ε και σ τ α υ ρ ω σ ι ι ν Μ α

κροθυ με και ο νει ει δη θε λων πα ντας εκ χειρος

λυ τρω σα σθαι τϛ πλα νϛ ο μο νος ζω ο

δο ο της και πα νοικτιρμων και φι λανθρωπος

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν και προ σκυ νει τε τω

υ πο πο δι ω τωων πο δωναυ τϛ

Τι μω σϛ τον Σταυ ρον α γα θε τϛς η λϛς και

την λογ χην Σω τηρ δι ων πα αντας ε λυ τρω σω

της φθο ρας ως μο νος ζω ο δο της και πα

ντων ευ ερ γε ε της μο νε φι λαν θρω πε Σω

τηρ η ημων

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων, εἰργάσατο

σωτηρίαν εμ με σωτηςγης

Σταυ ρω προ ση λω θεις δι ε με Σω τηρ μϛ υ υ

περ α γα θε ερ ρα πι ισθης και υ βρι σθηςλυτρω

τα και ο ξος ε πο τι σθης και λογ χη ε

κε ντη η θης και πα ντα φερεις α να μαρ τη η τε

Δόξα.

Βυζαντίου.

Ἦχος πλὴν Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Π α σα α γλωσσα κι νει ει ει σθω ω προς ευ φη

η μι ι αν της πα νε εν δο ο ξου Ευ φη

η η μι ι ι ι ας α πα αν γε ε νος και η λι

κι ι α α πα α α σα α νε α νι σκοι και πα αρ

θε ε νοι την Χρι στου παρ θε νο ο μαρ τυ υ ρα

εγ κω μι ι οις τε φα νω ω ω ω σω ω ω ω μεν

νο μι μω ως γαρ α αν δρι ι σα με ε ε νη η και

το χαν νον του θη η λε ε ος α πο ορ ρι ψα

α σα δι α θλη τι ι κω ων πο ο ο νω ων τον τυ

ραν νον ε εχ θρον κα τα βε ε ε ε βλη η η η κεν

ου ρα νι ω ω δε και αι θει ει ω σθε ε νει κο ο σμη

η θει ει ει ει σα αι τει ται αι τον νυμ φι ι ον

και Θε ε ον Δι δω ω ρη σα α θαι η μι ιν το με γα
ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Και νυν. Ὁ αὐτός.

Και νυ υν και α α ει και εις τας αι αι ω
ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην

Ο ν περ παλαι Μω υ υ ση ης προ τυ πω ω ω
σας εν ε α αυ τω τον Α μα ληκ κα τα βα λων ε

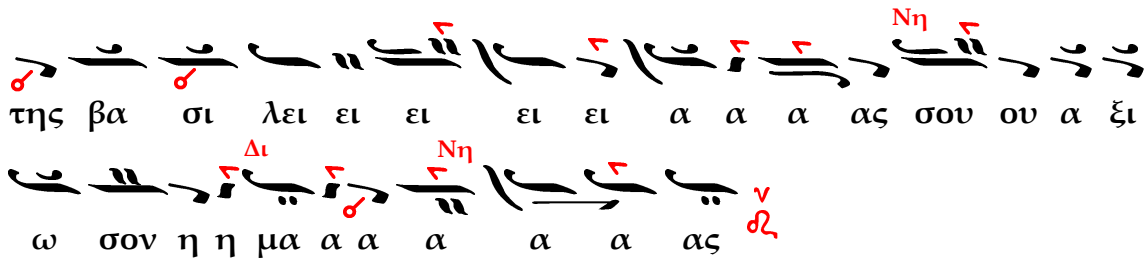
τρο πω ω ω ω σα α α α το και Δα βιδ ο ο
με λω ω δος υ πο πο ο δι ο ον σοι βο ο ων

προ σκυ νει σθαι δι ε ε τα ξα α το τι μι ον Σταυ
ρον σου Χρι στε ε ε ε ε ο ο Θε ε ε ε ος

ση με ε ρον α μαρ τω ω λοι προ ο σκυ νου ου ουν
τες χει ει ει λε ε σιν α να α α ξι ι ι ι

οις σε τον κα τα ξι ω σα αν τα πα γη η ναι εν
α αυ τω α νυ μνου ουν τε ες βο ω ω ω

με ε ε εν σοι Κυ ρι ε συν τω λη η η στη η

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ ᾠδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρῖς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

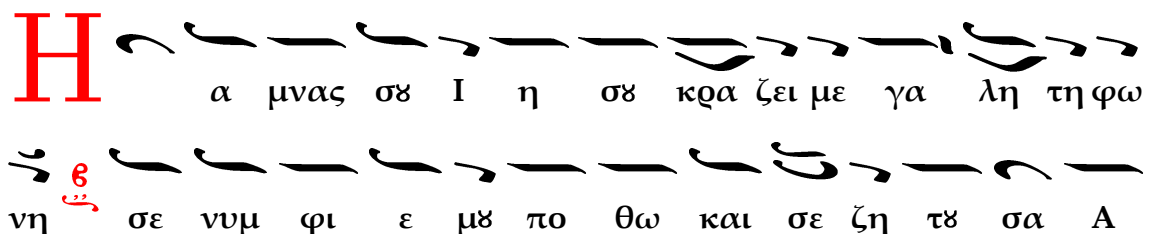
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Τῆς Ἁγίας.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ. ᾠδὴ Δι-θ

θλω ^Δ και συ σταυ ρθ μαι και συν θαπ το μαι τω βαπ τι
 σμω ω ^θ ω σθ ^θ και πα σχω δι α σε ως βα σι λευ
 σω συν σοι ^Δ και θνη σκω υ περ σθ ι να και ζη σω εν
 σοι ^θ αλλ ως θυ σι αν α μω μον προ σδε χθ την με τα
 πο θσ τυ θει ει σαν σοι ^Δ αυ της πρε σβει αι σως ε λε
 η η μων ^ζ σω στοντας ψυ χας η μων ^θ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Σ ω στον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου ^Δ και ευ
 λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σθ ^π νι κας τοις βα
 σι λε ευ σι κα τα βαρ βα α ρων δω ρθ μενος ^π και
 το στον φυ λα ατ των ^Δ δι α τσ σταυ ρου σθ πο ο λι
 ι τε ευ μα α α α ^π

Μετὰ τὰ Ἀπολυτίκια, ἐὰν δὲν ἔγινε Εἴσοδος, ὁ ἱερεὺς τὴν Ἐκτενῆ καὶ τὴν Ἀπόλυσιν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῆ αὐτοῦ θεία χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγία ἐκκλησία καὶ τῇ πόλει ταύτη εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγία ἐκκλησία (ἢ μονῇ) ταύτη εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, οὗ τὴν ὑψωσιν ἐορτάζομεν, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεήσει καὶ σώσει ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *